

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Interessentskab.
Ansvarshavende: Otto Gornitzka
Telefon 74.
Trykt i Aalings Bogtrykkeri.

Udgaaar i et Antal af 1700 Eksemplarer
til alle Bøer i Aalings-Sandvig.
Ølser, Rutske, Ro og Klømske.

Nr. 497

Fredag den 16 Februar 1928

1ste Aarg.

"Nord-Bornholms Ugeblad"
Udgaaar i et Antal af mindst 1700 Eksemplarer
og forsendes gratis Postvæsenet eller ved
vort Bud i Aalings Sandvig, Ølser, Rutske,
Ro og Klømske.

"Nord-Bornholms Ugeblad"
har den største Udbredelse i Nordre Herred
både læst i ethvert Hjem og eger sig der-
for både til Avertering.

"Nord-Bornholms Ugeblad"
oplyser om Bekendtgørelser af enhver Art
som Køb, Salg, Foreningsmeddelelser,
Efter eller Aflysninger, Auktioner etc.

"Nord-Bornholms Ugeblad"
udgaaar hver Fredag, kan bestilles paa alle
Postkontorer samt paa Bladets Kontor og
kostar 1 Kr. halvårlig.

Fabel.

Der gik en Mand paa Gaden,
og Manden han var gal,
han hilste hvem han mødte,
til Sine og til Sal,
men ingen af dem vidste
at Manden han var gal.

Hans Smil, imens han hilste,
det var saa fint og godt,
hans Hilsen var saa frejdig,
hans svingede Hatten for,
og Folk han hilste, tænkte
det Smil er fint og godt.

Men samme Aften sad der
i Byen mangen Mand
og grundet: Naar jeg vidste
hvem det dog være kan?
Jeg kendte ham, men kender
i Byen mangen Mand.

Men dag al Spekuleren
var eet, som bed sig fast:
det Smil saa fint og ærligt,
det glemmes ej i Hast,
det stemte en saa venligt,
det længe bed sig fast.

"Jeg talte med Hr. Strøgmand,
fik hilst paa Frøken From,
men mod hans Smil blev deres
blot en Grimasse tom,
ja sandelig, det gælder
skam ogsaa Frøken From."

"Det var som om jeg mødte
en Tro, som aldrig brast,
det gav mig dobbelt Mod til
at gaa med alt i Kast,
for jeg har altid savnet
en Tro, som aldrig brast."

Der gaar en Mand paa Gaden,
og Manden han er gal;
han gaar og ruller sindssvagt
med en uhorst Kapital;
med glade Smil han ødler,
ja — Manden er jo gal!

Viggo Bredsdorff.

Smerten.

Er den en Ven eller en Fjende?

Naar vi føler Smerte; er det fordi
Centralnervesystemet har faaet Besked
om, at der er noget galt paa Færde.
Den er et Faresignal, der
underretter os om, at Ødelæggelsen
allerede er begyndt i en eller anden
Del af vort Legeme, at nogle af de
virkelige Celler i vor Organisme
er ved at dræbes af giftige Stoffer,
der bør fjernes, eller at der er an-
dre Farer, der truer.

Giftstofferne er allerede tilstede,
Ødelæggelsen gaar allerede for sig,
og Nerverne sender Budskabet her-
om til Hjernen. Smerten raaber
til os og opfordrer os til at fjerne
Giftstofferne, mere kan de ikke gøre.
De Giftstoffer, som her lænkes paa,
er saadanne, som opstaar i selve
Legemet som Affaldsstoffer og som
giver Anledning til Smerte og lide-
befindende, naar de ikke bliver ud-
skilt i rette Tid, ellersaadanne, som
indføres direkte i Legemet.

Al Smerte er en Velsignelse, thi
den advarer os mod Fare, for at vi
kan træffe de nødvendige Modfor-
anstaltninger. Smerten har altid sin
Betydning, og dersom vi er villige
til at laane den Øre og udfinde
dens Aarsag, saa er vi straks paa
Vej til at afværge den Fare, som
den bringer Bud om.

Der spørges undertiden: "Hvad
skal der dog være saa mange Ner-
ver til for at forårsage saa megen
Smerte?" Lad os se. Vi faar en
Splint i vort Øje, men beslutter os
til at vi ikke vil føle det. Antag at
Øjet bliver bedøvet, for at vi ikke
skal føle Smerten. Øjelaaget bevæ-
ger sig stadig frem og tilbage som
sædvanligt for at holde Øjet fugtigt,
saa at vi kan se, og paa Grund af
Øjelaagets Bevægelser skraber Splin-
ten stadig hen over Øjets fine Hinde
indtil der gaar Hul paa denne. —
Vædsken flyder ud, og der er ikke
nogen Hjælp, Øjet er ødelagt; vi
havde intet til at advare os, vi øn-
skede ingen Advarsel.

Mange betragter Smerte som en
brydsom, paatrængende Fjende, der
forstyrrer deres Fred, og ikke som
en Ven. Naar der er Fare paa Færde
lyder Smertens advarende Stemmer
nogle Gange stærkere end andre.
Men hvor ofte driver vi den ikke
tilbage med "nok en Pipe Tobak"
eller "endnu en Kop Kaffe", og hvis
dette ikke hjælper, en Dosis bedø-
vende Medicin. Derved bringer vi
Smertens Stemme til Tavshed, og
vi smigrer os maaske med, at vi har
overvundet Ondet, som ligger bag-
ved. Fysisk Skade er den visse
Følge, og før eller siden vaagner vi
op ved Bevidstheden om, at Øde-
læggelsen af forskellige Væv i Or-
ganismen allerede er i fuld Gang,
eller at en eller anden kronisk Syg-
dom er ved at faa Fodfæste.

Smerten er en trofast Ven, lyt
til dens Stemme, søg at finde Aar-
sagen til dens Advarsel og søg at
faa den fjernet.

Det er bedre at fjerne Aarsagen
end at bedøve Smerten.

Dr. H.

Nætter og Dage summer over Jorden,
Aarstider skifter som Farve paa Kind.
Slægter paa Slægt

i lange, mørke Bølger
ruller over Jord, ruller og forgaar,
medens langsomt Tiden dør.
Hvorfor Livet? Hvorfor Døden?
Hvorfor leve, naar vi dog skal dø?
Hvorfor kæmpe,

naar vi ved at Sværdet
dog skal vristes af vor Haand engang
J. P. Jacobsen.

Paa Fodtur gennem Europa.

Servus fortæller om sine
Dagbogsoptegnelser og Minder.

(Kun for Nordbornholms Ugeblad)

München bærer en lille Munk i
sit Vaaben, Munke skal have grund-
lagt Byen omkring Aar 1000, dem
skylder Byen sin Udvikling, sit Præg
den Dag i Dag.

München er af Størrelse som Kø-
benhavn, man har kaldt Byen "det
nye Athen", thi Kunst og Viden-
skab har her gennem Aarhundreder
haft sin faste Borg, og de mange
Pragtbygninger repræsenterer næsten
alle Stilarter: græsk, byzantinsk, ro-
mersk, gotisk, renaissance og mere
moderne, blandede. München er en
Kunstnerby og har Raad til at være
det.

Kunsten koster Penge, er ikke i
sig selv produktiv, materielt kan man
ikke leve af den. Hvorfra faar da
München Midlerne? Her er ingen

dominerende Fabriksskorte, intet
særlig frugtbart Opland.

Og havde de gamle Munke ikke
levet, havde der sandsynligvis hel-
ler ikke været noget München.

Men de gamle Munke havde i
Middelalderen Monopol paa For-
handling af Salt fra Bjergværkerne,
en Vare, der i de kødædende Tider
var en stor Artikel, der gav god
Avance. Endvidere havde de Ret
til at præge Mønter, var Herre over
Pengemarkedet, og da Salt som
bekendt giver Tørst, og Isarflodens
Vand ikke altid var lige velsmagende
— fandt de gamle Munke paa at
brygge Øl. Og da Øllet var godt,
fandt de gode Bayrere saa stor Be-
hag deri, at de forsagede baade Vin
og Most. Øllet blev en National-
drik.

Siden da har Humle og Byg vok-
set frodigt sammen paa Bayerns
Højlette, og de smaa Bayrere er
gennem Aarhundreder trænet til at
drikke Øl i Pottevis. Det gode
bayriske Øl sætter maaske ikke saa
meget Fedt paa Kroppen, men det
udvikler efterhaanden en ikke saa
lille rund Mave — og Maven er
Kendetegnet paa enhver brav Bayrer.

Alene i München produceres ca.
300 Millioner Liter Øl aarlig, heraf
drikker Indbyggerne Halvdelen, —
Resten udføres.

Her er altsaa et godt og nogen-
lunde konstant Skatteobjekt, der er
udnyttet gennem Aarene, og de bay-
riske Regener har brugt Overskud-
det til deres Bys Forskønnelse.

Det var her i München at gamle
Brygger Jacobsen undfangede Ideen
til at gøre København til et nyt
München med pragtfulde Slotte og
Kirker. Han byggede de store Bryg-
gerier, Paladser i Münchener-Stil,
Glyptoteket, etc. — Men det dan-
ske Folk var ikke saa trænet som
Bayrerne, forstod ikke at ofre sig
for Kunsten, Staten vilde have Pen-

gene til humane Formaal, Alholds-
sagen havde for meget Vind i Sej-
lene.

— Er man kommen til München
maa man helst have tre Dage til
Raadighed og foretage en planmæs-
sig Undersøgelse af Seværdighederne
— Vi vil derfor begynde med Kær-
nen, det gamle München, og efter-
haanden arbejde os ud i Byens Pe-
riferi.

Marienplatz med det gamle og ny
Raadhus, Fiskebrønden og den an-
tikke Mariessøjle er et Stykke af By-
ens Fortid og vel endnu noget af
det centrale. Her holdtes i Middel-
alderen de gamle Turnerlinger, Fest-
optog og Folkeforlystelser. — Her
spiller endnu hver Middag Militær-
musikken sine Paradenumre.

Det nye Raadhus i gotisk Renais-
sance er smukt dekoreret med Krigs-
trofæer og Malerier, forestillende
München's Historie gennem Tiderne.
I den gamle Raadhussal opbevares
de gamle Processionsfaner og Kerte-
slager.

Ligeoverfor ligger Byens ældste
Kirke, den fæstningslignende Peters-
kirke med de i Murene indmurede
Kanonkugler. Oppe fra det gamle
Taarn har man Udsigt over Staden
og Omegnen, lige til de mod Syd
grænsende Bjerge.

Herfra naar man gennem Thal
til den berømte Isarthor, drejer om
ad Marienstrasse til Hofbrauhaus,
dette moderne Ølpalads, der næsten
er München's fornemste Seværdig-
hed. Her pulserer det ægte Münch-
nerleben, her strømmer Øllet ustand-
seligt fra de store Fade over i tør-
stige Gader, medens Musikken spiller
Døgnets Melodier.

Ikke langt herfra ligger Hofteatret
og det kongelige Slot, dog først
Mønten, en af de ældste Bygninger,
hvis lirkantede Gaard omsluttet af
et gennet tre Elager løbende aabent
Galleri. I det 14. Aarh. tjente denne
Gaard som Arena for Tourneringer.
I det gamle Slot findes en smuk,
gammel Broncestatue af Jomfru Ma-
ria med Barnet. Senere vil vi se,
hvorledes disse 10 Heiligenfiguret
gennem Tiderne omformes, idet det
lille Jesusbarn iklædes Munkedrag-
ter og oplages i Byens Vaaben —
den lille Munk. — Jomfru Maria
omformes til Bavaria, Sejersgudinden
paa Siegesthor, der fører frem med
et Firspand af Løver, — og hendes
Kultus kulminerer i Kæmpestatuen
Bavaria foran Rühmeshalle, der er
rejt paa en 9 m høj Sokkel. Selve
Statuen er 17 m høj og bærer en
Egekrans i den højt hævede Arm.
Man kan ad Trapper komme op i
Figuren, hvis Hoved kan rumme 6
Mand, som gennem Gudindens Øjne
har en glimrende Udsigt over den
store Idretplass og nærmeste Bydel.
Men vi vender tilbage til Slottet,
hvis prægtige Festsal, de gamle
Gaarde og Slotshaven nok er Besø-
get værd. Der er f. Eks. Søvevæ-
relset med den gyldne Seng, hvis
guldvirkede Forhæng alene repr.
Millioners Værdi — eller Skønheds-

galleriet med 36 Portrætter af ma-
let kvindelig Skønhed — eller Karl
med Stores og Friedrick Barbarossa's
Sale, prydet med historiske Malerier.
Ogsaa Tronsalen, Niebelungensalen
og Skatkammeret er pragtfulde.

Overfor Hovedvæggen ligger Feld-
herrnhalle, opført i Lighed med Log-
gia dei Lanzi i Firenze, indeholdende
Mindesmærker over berømte Felt-
herrer, bl. a. Tilly.

Til højre ligger Theatinerkirkens
vældige Kompleks, bygget i Stil
med Peterskirken i Roma og inde-
holdende berømte Malerier og andre
Seværdigheder.

Herfra kommer man ud i Lud-
wigsstrasse, München's fornemste,
største og bredeste Gade, forbi Bib-
lioteket, Ludvigskirken, Universitetet
og førnævnte Siegesthor. Til ven-
stre ligger Akademiet, der foruden
andre Kunstværker indeholder en
rigtig Samling Kostumer af kul-
turhistorisk Interesse.

Endvidere maa nævnes det gamle
og ny Pinakotek med Malerisam-
linger, Glyptoteket, Konstudstillingen
og de berømte Propylæer, gennem
hvilke Gader fører os ud til Löwen-
brauhaus, et andet af München's mest
kendte Ølpaladser.

Blandt de prægtige Kirker maa
nævnes Basilika og Domkirken. —
Imellem disse ligger det lille men
interessante Kunstgewerbehaus.

Af nyere Bygninger maa nævnes
den vældige Udstillingsbygning Glas
paladset. Banegaarden og den lange,
lukkede Torvehal, alle byggede af
Jern og Glas.

München er en stilfuld By, Byg-
ningerne, ogsaa de private, har no-
get vist aristokratisk over sig, man
føler sig næsten trykket af al den
megen Fornemhed. Derfor er det
velgørende at komme ned til Isar-
floden med de smukke Haveanlæg,
Botanisk Have, den engelske Have
med Kanaler, Fontæner, Tempelbyg-
ninger, Monumenter og talrige For-
lystelsessteder, og smukt ligger det
nye Nationalmuseum, det prægtige
Maximiliansmuseum og den evangeliske
Kirke.

Den evangeliske Kirke i Mün-
chen! — Det er kun godt 100 Aar
siden Lutheranerne fik Indpas i Til-
lys gamle By.

Omegnen af München mod Syd
er meget smuk, særlig omkring
Starubergersø, hvor de kongelige
Jagtslotte ligger som smaa Perler
langs Bredden. Længere borte lig-
ger Oberammergau, der er kendt
ved sine Passionskuespil.

Udenfor Redaktionen.

Forheny, svensk Premierløjtnant
Eneroth holdt den 11. ds. Fore-
drag i Rønne Alholdshotel for tæt
besatte Pladser over Emnet: "En ny
Verden er begyndt. — Millioner af
nulevende Mennesker skal aldrig dø"
— Taleren omtalte først Krigens
uhyre Tab af Liv, Førlighed og Hun-

gersnødens Rødsier.

Hvorfor er disse Trængsler kommet over Jorden?

Han talte saa ud fra Ordene: „Søg i Herrens Bog, der faltes intet“. Omtalte Kristus som en Konge der snart vilde komme og sige: „Vær stille“. Men Menneskene agter ikke derpaa. Apostelen Peter skriver i sit andet Brev 3 K. 3-4 i det I først og fremmest mærker ender dette, at i de sidste Dage skal der komme Spotters med Spot, som vandre eller deres egne Begæringer og siger: „Hvad bliver der af Forjættelsen om hans Tilkomme“. Fra den Dag Fædrene sov hen, forbliver jo alle Ting, som de vare lige fra Skabningens Begyndelse.“

Der er lovet os Fred paa Jorden og i Menneskers Velbehagelighed.

Konstaterede det umulige for Mennesker at skaffe Fred paa Jorden, hvad man kan se af de mislykkede Fredskonferencer, følgende Skriftsteder beviser dette klart 2 Ps. — Es. 8-10 — Hos. 4, 1, 6.

I Aps. G. 3, 20, 21. taler Peter om Genoprettelsens Tider, hvormed Gud har talt ved sine hellige Profeters Mund fra de ældste Dage, paaviste, at Mennesket Kristus Jesus gav sit Liv, som en nøjagtig tilsvarende Betaling for Adams Synd og at en Genoprettelse og Genløsning er en Genrejsning eller Generhvervelse af en Ting eller Tilstand som „havde været“, altsaa Adams jordiske Liv i Paradiset skal genoprettes, thi det var det, der var tabt.

Han skal opsluge Døden for evigt og den Herre Herre skal aftrøe Graden. Es. 24, 8.

Taleren oplæste en Del Skriftsteder, som klart beviste, at en Del af de nulevende Mennesker skulde blive fri for at stige ned i Graven. Es. 51, 14. — Zefa 3, 8, 9 — Saka 13, 8, 9 — Zefa 3, 3.

Slaa op og søg i Herrens Bog. Den udmærkede Tale paahvortes med stor Opmærksomhed, og det anbefales Folk af komme og høre Hr. Eneroth. W. Se omslaaende Annonce.

Til „Messias“ Opførelsen

I Rønne Kirke i Aftes (Onsdag 14.) var der samlet saa mange Tilhørere som Kirken kunde rumme. Orkester og Sangkor var anbragt i Kirkens Kor. Præcis Kl. 7 1/4 hævdede Derigenten, Hr. Senilust, Taktstokken, hvorefter prægtige Toner fra Orkestret (ved Flygelet Hr. Raastad) af Overturen tonede ud i Rummet, snart led Tonerne mørke, snart lyse, men alt indtagende.

Solosangen (Recleringen) af Frk. Elise Schott, (Sopran) og Hr. N.R. Gade (Bas) og Viggo Larsen (Tenor) sammen med den af Handel komponerede Musik, mørke og lyse Toner, alt afpasset efter de forskellige Skriftsteders Indhold, dels fra det gamle og ny Testamente, var ganske betagende. Orkestrets øvrige smukke Sammensætninger forskønnedes yderligere af dejlige Fløjletoner. Korsangen af Sangkorets Canto var smuk. Teksten til Korsangen var ligeledes forskellige Skriftsteder. Alt i alt blev det godt udført af de Medvirkende. Men skønnest, majestætisk og pompøst led Korsangen og Musikken af Orkestret til Teksten: Halleluja: Min Gud, vor Herre raader almagtig — Og Konge er vor Gud, hans Rige er alt kommet i vor Drot er Jesus Krist. Og han regerer fra nu af og evig. Du vor Gud Du Guders Gud Halleluja.

Og til Slut istemmede Koret, ligeledes ledsaget af Orkestret, det mægtige Amen.

Dem, der har hørt Opførelsen af „Messias“ i disse Aftener, kan ikke

andet end være Hr. Kaj Sænskov taknemmelig for det store Arbejde, han har gjort, og man glæder sig over at det blev udført godt af Solister, Orkester og Sangkor Cantol. Tr.—H.

Folkelig Humor fra alle Tider

Humorens Ytringsformer er forskellige til de forskellige Tider og hos de forskellige Folkelag. Allerede Oldtiden kendte den; og man har her et klassisk Eksempel i Ciceros Fortælling om, hvorledes hans Ven Nasica hævdede sig paa en Mand ved Navn Ennius, der ved et Besøg lod sig til Nasica, ved en af sine Slaver at han, Ennius, ikke var hjemme. Da han imidlertid kort efter besøgte Nasica, stak denne Hovedet ned gennem Vinduet og raabte: „Jeg er ikke hjemme!“

„Hvad siger Du?“ — udbød Ennius rasende. „Jeg kan jo se Dig!“

„Tys, Din Skat!“ svarede Nasica. „Jeg maatte jo tro Din Slave, da han sagde, at Du ikke var hjemme. Saa meget mere mere saa Du da tro mig, naar der mig selv, der siger det.“

Som et typisk Eksempel paa engelsk Humor anføres følgende: Bedemanden havde ved en Begravelse arrangeret det saaledes at en Mand ved sin Hustrus Begravelse skulde køre i Vogn sammen med sin Svigermoder, og brods alle Mandens Foreskiftninger vilde han ikke forandre dette.

Tilslut udbød Manden arrigt: „De vil ogsaa odelægge hele Dagen for mig!“

Den efterfølgende Anekdote er amerikansk og belyser det ejendommelige Yankeehumor.

En Mand, som led af epileptiske Anfald fandtes bevidstløs paa Gaden i New York. Han blev bragt til det nærmeste Hospital, og da man tog Overblikket af ham, fandt Sygeplejersken en Seddel, som omhyggeligt var fastgjort til Mandens Jakke. Paa Sedden var der skrevet: „Meddel Sygehuslægen, at dette er Epilepsi — ikke Blindtarmsbetændelse. Blindtarmen er allerede to Gange opereret bort.“

Til Slut er Historie om Hamør blandt russiske Jøder.

To sandame traf hinanden paa en Jernbanestation.

„Hvorhen skal Du rejse,“ purgte den ene.

„Til Krakau!“ lod Svaret.

„Du er en stor Lynghals!“ genvejrede den første smaaende: „du vil have mig til at tro, at du

rejser til Lemberg, og derfor siger du, at du rejser til Krakau, men ser du, jeg ved na aldeles bestemt, at du rejser til Krakau!“

Det som man ikke vilde gøre for at være Verden til Behag gør man til Tider for en enkelt af Trods!

Intet svækker Taknemmelighed mere end — Forfremmelse

Manges Verdensanskuelse er afhængig af, hvortedes Verden ses paa Vedkommende!

Ædle Natures smukkeste og eneste Forret er — Ikke at kunne forstaa den gemene Høbl!

Halv Takst

Tiggeren: Giv en blind Mand 50 Øre, gode Frue.

Frue: Men det er jo kun paa det ene Øje, De er blind.

Tiggeren: Saa kan Frue jo nøjes med at give mig 25 Øre.

Christian d. 2

For 400 Aar siden var Aarrets første Maaneder en meget bevæget Tid i Danmark — der skulde afgøres, hvem der skulde være Konge. Christian d. 2den eller hans Farbroder, Frederik.

Christian havde nu været Konge i næsten 10 Aar; han havde ist sig som en Ven af Borger og Bonde, men Adelen hadede ham, og vi kan let tænke os, at Frygten kunde føre denne Følelse. Den, der som Sveriges Broder kunde foranstalte det stockholmske Bødbad — for der er ingen Grund til at kaste Hovedskylden over paa hans ganske vist uheldende Raadgiver, da han selv netop vilde lades saaledes — han kunde vel ogsaa herhjemme lade flere Hoveder springe end To-ben Oxen. Og naturligvis bid og det til at gøre Christians Voldstandere dristigere, at han efter Bødbadet ikke havde vist Udholdenhed, men var draget bort fra Sverige, overladende andre den Opgave at bringe det til Ro, hvad ikke var lykkedes.

Mod Slutningen af Decbr. 1522 samledes en Del fornemme jydsk Adelsmænd i Viborg og ved at se sig los fra Christian d. 2. og opfordre hans Farbroder Hertug Frederik paa Gottorp i det sydlige Slesvig til at modtage Kronen. Man afattede et Brev herom til Hertug Frederik. I det Brevs Begyndelse nævnes 18 af deis Afsendere, men kun 9 havde underskrevet det og sat deres Segl under — eller rettere hængt dem under i Silkesnore, den hoffidelige Besegling. Maaske har de andre ikke været til Stede, og man har dristet sig til at tage dem med, menende, at man nok kunde faa deres Underskrift og Besegling bagfter, eller at de dog ikke vilde gøre Indsigelse overfor det nu engang gjorte Adelsmand — Mogens Munk var saa — for Resten uden at have maet flere Underskrifter og Segl ind i Dokumentet — ved Nytaars hos Hertug Frederik, der var mødekommende uden dog at give et endeligt Svar.

Den 20. Januar 1523 mødtes han atter i Viborg, udfærdigede den et Dokument og overdrog Mogens Munk igen af rejse til Hertugen og faar det afgørende Tilvalg, og nu kan vi hos Historikskriveren Arild Hviitfeldt læse om, hvorledes han kom til Christian d. 2. i Vejle, talte muntert med ham om Jagten, lovede at lade ham nogle gode Rævehunde, og ved Bortgangen glemte sine Handske, eller maaske Vante, hvori saa Opsigelsesh brevet blev indet.

Det er interessant at se lidt nærmere paa dette Besøg. En af de første lærde Historikere, Allen, mener, at den jydsk Adel, som efter Vison Niels Ebbesen, ikke var men at kunne træde fjendtligt op imod sin Tyrann, ligefrem holdt var opagt, og at det var derfor, Mogens Munk kom til Kongen. Men anden, Paludan-Müller, turde dog have Ret, naar han er overbevist om, at Mogens Munk paa Voj til Hertugen paa Gottorp

kom igennem Vejle og blev meget ubehageligt overrasket ved at erfare, at Kong Christian var i Byen. Rejste han nu straks videre, vilde Kongen, der formodentlig allerede havde hørt om hans Komme, let fatte Mistanke og maaske fra ham indhentet, han fandt det derfor kloget at gøre ham en Visit og lade ugenert, Har Paludan-Müller Ret i dette, har Mogens Munk naturligvis ikke ladet Handsken med Brevet, som han havde lovet paa en eller anden Maade at skaffe Kongen i Hænde, ligge i Eks, paa Bordet i Stuen, hvor de havde siddet og talt sammen; vi kan tænke os, han har anbragt den paa et Sted, hvor den ikke vilde blive fundet for snart.

Mogens Munk kom til Frederik paa Gottorp og fik hans Ord, den jydsk Adel rejste nu Op, og Almuen fulgte den Christian, der dog havde gode Venner blandt Borgere og Bonde paa Øerne, viste atter Brist paa Udholdenheden og mistede sin Krone, da han efter et Fjerdingaars vakkende Holdning forlod Landet.

E. C. T. Lunddahl.

I Olsker Forsamlingshus

store Sal afholder forhenv. svensk Premierløjtnant J. H. Eneroth, København offentligt Foredrag (paa Dansk) over christelige betydningsfulde Emner:

Onsdag den 21. Februar Kl. 7: Genløsning og Genoprettelse.

Det storslaaede Resultat af Kristi Offer.

Torsdag den 22. Februar Kl. 7: Dødens og Dødsrigets Hømmelighed.

Hvor er de døde? Udfælsen af Dødens Fanger forestaet.

Fredag den 23. Februar Kl. 8: En ny Verden er begyndt.

Millioner af nulevende Mennesker skal aldrig dø.

Alle indbydes at høre og selv danne sig en Mening om disse Fremstillinger af Bibelens Sandheder.

Fri Adgang, Ingen Kollekt.

International Forening for Bibelstudium.

Fejltagelsen

Skitse.

Alles Øjne rettedes mod Dommeren. At han havde begaaet en afgørende Fejl var øjensynlig for alle. De forskellige Sagkyndige havde talt og lagt det klart for Dagen.

Men øvet som Dommeren var i at tilbagetrænge hvert Spor af Bevægelse, var det ikke let at lade af hans Maske lignende Udtryk, om han havde eller ikke havde opfattet Sandheden.

Westberg, den berømte Sagfører, indtog sin Plads paany, og trak foragtelig paa Skuldrene. Han havde fremført sine Kendsgninger, han havde begrundet Sagen paa sin vante mesterlige Maade, han havde intet af tilføj og intet af frække fra.

For en kort Stund var der Tavshed.

Men under sin rolige Ydre var Dommeren rasende. Ingen vidste bedre end ham, at han havde begaaet en Dumhed.

Han saa i de andres Ansigter Genskinnet af Medlidenhed, blandede med Foragt for ham. De havde tilføjet ham en større Betænkssomhed — og de havde Ret.

Hvad havde han tænkt paa? Hans Tanker havde ubehjertet forvildet sig, og de havde ikke Lov til at forvirle sig.

Spørgsmaalet var nu dette: Vilde en fri Indrømmelse af hans Fejl være den bedste Udvej, og i saa Fald, vilde det blive paa Betænkning af hans Renomme?

Den øjeblikkelige Stillehed vandt, der blev Skrabn af Fødder, en tiltagende Utaalmodighed. Enhver følte, at kostbar Tid blev spildt. Hvad var det, Man den grundede saa dybt over? Sikkert havde han fattet, at han havde Uret. Eller var det dum Stolt, som i tilskyndede ham at forblive tavs?

Atmosfæren blev gradvis, men beuot-fjendelig.

Hurtigt bestemte Dommeren sig. Med et undskyldende Smil for at afværge yderligere Kritik, udtalte han:

„Jeg beklager,“ mumlede han dybmgt, „Jo, De har Ret, Makker. Jeg skulde sikkert ikke have udspillet den Ruder Tre. — De skal vist give, Westberg!“

AFORISMER

Vi tænker mest paa det, som vi helst skulde glemme.

Kun de Livsværdier er værdige og sande — som man ikke kan købe!

Ad Omveje

Han efter at have gjort Vi sit 2 Gange om Ugen i et halv Aar: Kære Frøken Edith, der var et vigtigt Spørgsmaal, om jeg gerne vil stille til Dem.

Han: Aah! Det kommer selvfølgelig, jeg —

Han: Jeg vil blot gerne spørge, hvilken Dato, De og Der over har fastsat. Brylluppet i

Biografen.

Søndag den 11. Februar Kl. 7 1/2.

Partier fra Himmelbjørget.

Naturbilleder.

Forretningsgeniet fra Vesten.

Morsomt Lystspil i 5 Akter. I Hovedrollen den populære Skuespiller Charles Ray.

Køreplan.

Rønne-Allinge Jernbane

Søgnedage.

Rønne-Sandvig

	(+)	(+)	(+)
Fra Rønne	8,25	2,00	6,10
- Nyker	8,42	2,19	6,29
- Klemnker	8,55	2,36	6,46
- Rø	9,11	2,52	7,02
- Tein	9,25	3,09	7,19
- Allinge	9,37	3,22	7,32
- Sandvig	9,45	3,30	7,40

f) Løber kun Onsdag og Lørdag.

Sandvig-Rønne

	(+)	(+)	(+)
Fra Sandvig	11,20	10,00	4,20 8,00
- Allinge	11,30	10,08	4,28 8,08
- Tein	11,42	10,18	4,39 8,19
- Rø	12,00	10,34	4,56 8,36
- Klemensker	12,20	10,53	5,16 8,56
- Nyker	12,36	11,05	5,30 9,10
- Rønne	1,00	11,25	5,50 9,30

f) Løber kun Onsdag og Lørdag.

ff) Løber ikke Onsdag og Lørdag.

Søn- og Helligdage

Rønne-Sandvig

	(+)	(+)	(+)
Fra Rønne	8,45	12,35	7,40
- Nyker	9,02	12,52	7,57
- Klemensker	9,15	1,05	8,10
- Rø	9,30	1,20	8,25
- Tein	9,43	1,33	8,38
- Allinge	9,53	1,43	8,48
- Sandvig	10,00	1,50	8,55

Sandvig-Rønne

	(+)	(+)	(+)
Fra Sandvig	10,25	6,00	9,15
- Allinge	10,32	6,07	9,22
- Tein	10,41	6,16	9,31
- Rø	10,55	6,30	9,45
- Klemensker	11,11	6,46	10,01
- Nyker	11,21	6,56	10,11
- Rønne	11,40	7,15	10,30

STRØMPER

NORDLANDETS HANDELSHUS ALLINGE

Prisen paa Kul og Koks

fra Lager er indtil videre:

Prima Derbyshire Kul	pr. hl 4.50
- do. Nøddekul	- 4.00
- engelske Koks	- 3.50
- Smaakul	- 2.75

Allinge Colonial & Produktforretning

BORNA er bedst og billigst

MAGASIN DU NORD

Udsalget

fortsættes til de samme billige Priser som hidtil.

Magasin du Nords Udsalg
ved Victor Planck.

Godtkøbsudsalg

G. P. Petersens Skotøjsforretning

Allinge.

En Del udragerede Varer sælges **uhørt billigt** -
det øvrige **10 pCt. under Dagspris** pr. Kontant.

Alle Mennesker,

som har set, hvorledes

Bornholms Vegetabil Margarine,

fremstilles, behandles og opbevares, vil ganske uvilkaarligt forlange dette højfine Produkt til sine Maaltider. - Alle Forretninger i Allinge-Sandvig sælger

Bornholms Vegetabil Margarine.

Sengeudstyr!

De køber billigst,

naar De køber de bedste Varer.

Vi fører kun solagte, fjortøst Nankin og Bolster samt prima Fjer og Dun til billigste Dagspris.

Dyner syes og stoppes gratis.

Nordlandets Handelshus.

BORNA smager delikat.

Gudstjeneste og Møder

Søndag den 18. Februar.

Allinge Kirke Kl. 2.
(Pastor Lange, Rø.)

Ols Kirke Kl. 10.
(Missionær A. Rø.)

Klædevarer,

Klædnings, Stortrojer, Overfrakker, Huer og Hatte fra 3 Kl. Marchéskjorte, Pipper, Bindesels.

Tobak, Cigarer, Cigaretter. Alt til billige Priser.

Nic. Kofoed,
Klemensker St.

Til Salg.

Divan, Salommøbler, 2 Spiseborde (4x0.9 m.) og (3.6x0.9 m.) Spl. sestel til 12 Personer, Petroleumskakkelovn.

Kaptein Hahn Allinge.

Borde med Udtræk

Kufferter, 1 Kælke, en Garntrillebør, en Slagterstok, Skovleskaffer, Økseskaller og Tyvstager er billigt til Salg.

Snedker K. Ipsen, Tein.

Aaen

med tilhørende Avlsjord fra Pilebroen ned til Savværkets Mølle dam er til Salg. Henvendelse

Nordre Mølle, Allinge.

Vil De Købe

gode billige Dæk og Slinger da gaa til

Cykelhandler Mikkelsen.
Allinge.

Et Parti prima

LYS

sælges for 65 Øre pr. Pk.

Allinge Colonial- & Produktforretning.

6-7 Personers

Bil udlejes

til enhver Tid billigt.

Tlf. Sandvig 32.

St. Helenas

Buddingpulver.

Vanille, Mandel, Ros, Chokolade, Appelsin, Citron.

1 Pk. 18 Øre. 6 Pk. 1 Kr.

Chromepulver til Sauce,
10 og 20 Øre pr. Pakke.

J. B. Larsen.

Aldersrente.

Skemaer til Ansøgning om Aldersrente udfyldes.

Johannes Pedersen,
Havnegade, Allinge.

En flink Dreng,

15-17 Aar, som vil malke og passe Køer, søges til 1. Maj.

Avlsbruger Holm, Allinge

Olsker.

En Fortegnelse over Kommunens offentlige Biveje vil være fremlagt til alm. Eftersyn i Olsker Forsamlingshus i 4 Uger fra den 10. Februar d. A.

Sogneraadet.

En Sartnerelev

antages til Foraaret.

M. Kr. Kofoed.

Halsøyst, Allinge.
Tlf. Sandvig 6. og 47.

En Enspænder-

Fjedervogn, en Slæde og en Hakkelsemaskine er til Salg.

Bager Jørgensen,
Allinge.

Kiks og Besquit

Priserne er udsatte.

Kiks til 120 Øre Halvkg.
Besquit til 100 Øre -

J. B. Larsen.

Telefon Allinge 12.

TRIKOTAGE

**NORDLANDETS
HANDELSHUS
ALLINGE**

paa Haandtaget og ring op Telefon Allinge 74, naar De har et eller andet at avertere.

Nordbornholms Ugeblads Annoncer virker bedst og koster mindst. Glem det ikke.

Erindringsliste.

Borgmesterkontoret 2-4 Eftm.
Sparekassen 10-12 og 2-4.
Branddirektøren do.
Stempelkontoret i Sparekassen, 10-12, 2-4
Dampskibsexpeditionen, aaben ved Skibenes Ankomst og Afgang Tirsdag og Fredag Eftm., Mandag og Torsdag Form.
Distriktslægen 8-9 og 2-3.
Folketingsamlingen paa Raadhuset: Udlaan hele Aaret: Tirsdag 3-4, Fredag 7-8, Læsestuen hver Dag til Kl. 9
Hjælpekassen: Formd. O. Thorngren.
Kasserer Snedker Chr. Lind, Sandvig.
Jernbanest. er aaben for Gods 8-12, 2-6
Køkkentorret 10-11 og 2-4.
Laane- & Diskontobanken 2-4 Eftm.
Postkontoret: Søndag 9-12 og 2-6
Sognepræsten Tirsdag og Fredag 6-7.
Skandinaviens-Amerikalinien: Agent Otto Gornitzka, Statsanstalten for Livsforsikring ved Chr. Olsen, Messen Kontortid 1-4 Em.
Telegrafstationen 9-12 og 2-4
Toldkammeret 8-12 Form, 2-5 Eftm.
Klemens Jernbanestation 8-12 Fm. 2-6 Eftm.

HATTE

**NORDLANDETS
HANDELSHUS
ALLINGE**

En 14-16 Aars Dreng

flink til at malke og passe Køer kan faa Plads 1. Maj.

Sjælegaard i Olsker.

3 Stk. Tyre,

2-3 Mdr. gamle og en 1 Aar gl. Tyr samt Kvier, som har løbet, er til Salg.

Engegaard.

Tlf. Ruls 27.

Allinge-Sandv. Hjelpeforening

afholder Generalforsamling paa Forsamlingshuset Hammershus, Tirsdag den 20. ds. Kl. 7 1/2.

Bestyrelsen.

RØ.

Brandkontingent f. Løsøre modtages paa Alholdshotellet Torsdag den 22. ds. fra 2-3.

J. A. Olsen.

Olsker

Brugsforening

afholder ordinær Generalforsamling Mandag den 26. Februar Kl. 6 i Forsamlingshuset.

Se Opslaget i Butiken.

Bestyrelsen.

Missionsuge i Sandvig

Mandag 26. Februar Miss. J. Dam
Tirsdag 27. — — — A. Rø
Onsdag 28. — — — Pastor Langer
Torsdag 1. Marts Missionær Larsen
Fredag 2. — — — Sørensen
Lørdag 3. — — — —

Hver Aften Kl. 7.30.

Alle indhydes venligst.

Mejeriet Humledal

afholder Generalforsamling **Tirsdag den 27. Februar.** Efterm. Kl. 2.30 i Olsker Forsamlingshus.

Dagsorden:

1. Regnskabet fremlægges.
2. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer istedetfor dem, som efter Tur afgaar.
3. Valg af 2 Bestyrelses-Suppleanter
4. Valg af en Revisor.
5. Forhandling om Mejeriets Anliggender.
6. Licitation over Kalkning af Mejeriets Bygninger.

— Regnskabet ligger til Eftersyn paa Mejeriet de 3 sidste Dage før Generalforsamlingen.

Umiddelbart efter afholder

Gædningsforeningen

sin Generalforsamling.

Bestyrelsen.

Blandet Frugtarmelade

75 Øre Halvkg.

Syltede Asier

i løs Vægt.

Smaa Agurker

i Stykker.

J. B. Larsen.

Olsker

Sogns Sygekasse afholder ordinær Generalforsamling i Olsker Forsamlingshus Lørdagen den 24. Februar Eftermiddag Kl. 5 med følgende

Dagsorden:

Aflæggelse af Beretning og Regnskab for Aaret 1922.

Valg af Formand og Kredsformænd i 1. og 2. Kreds.

Valg af 2 Revisorer, da den ene er fraflyttet Kommunen.

Kontrollbøgerne bedes indleveret til Kredsformændene inden den 20. Februar.

Regnskabet vil 3 Dage forinden Generalforsamlingen være henlagt til Eftersyn hos Kassereren.

Bestyrelsen.

Allinge Sandvig

Afholdsforening.

afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 17. Februar Kl. 7.30 paa Forsamlingshuset Hammershus.

Bestyrelsen.

BORNA er god!

Mit aarlige Udsalg

begyndte **Lørdag den 10. Februar,**

Mange Varer er fremlagt til meget nedsatte Priser.

Opmærksomheden henledes paa nogle færdige Herre-Habitter og Motorjakker, meget billige, samt Drengedragter og Bluser. — Under Udsalget gives 10 pCt. paa alle ikke nedsatte Varer.

Chr. Westh, Allinge.

BORNA giver lækkert Smørrebrød.

Holgers Juletræ.

„Du ved, jeg sympatiserer ikke med den almindelige Spejder-Begejstring som det eneste saliggørende for Nutidens Dreng og Piger; det er en Modesag som saa meget andet.“ Købmand Holm saa hen paa sin kone med den Mine, han plejede at anlægge, naar han ansaa en Sag for udeholdbar, og den inappellable Kendselse som sædvanlig afsagte af ham.

Hans Kone, en lille sagmodig Kvinde, saa hen paa ham i et hurtigt Blik; men hendes Øjne havde et usædvanligt Udtryk af Energi, det var aabenhart en Sag, hun vilde kæmpe for at faa fort igennem for en Gangs Skyld.

„Modesag eller ikke Modesag, saa tror jeg nu, Aksel vil have godt af dels at komme under en Slags Disciplin og dels at komme sammen med andre friske Dreng paa lige Fod og mærke, at han ikke i alle Forhold er den, hvormed al Ting drejer sig; han gaar herhjemme som eneste Barn og bliver altfor forkælet, altfor indbildsk. — Ja, du ser det ikke saa meget; Forretningen tager af din Tid; men det er saadan, Anthon, og jeg vil ikke, at min Dreng skal blive et egenkærligt Væsen, der ikke igennem Livet vil faa Del i den store Glæde, det er at kunne være noget for sine Medmennesker.“ Fru Holm holdt inde, helt forpustet, der var længe imellem, at hun naaede at faa talt i den Grad ud med Manden, og navnlig faa sin egen Mening om Tingene sat paa Plads overfor ham.

Købmand Holm var saa forbløffet over den usædvanlige Energi, hans lille Kone udfoldede i dette Spørgsmaal, at han nærmest var tilbøjelig til at give efter med det samme; men Diktatoren i ham krævede, at Sagen ikke saadan uden videre blev afgjort imod hans Tilbeding.

„Da jeg var Dreng, var der ikke noget, der hed Spejdere, og vi klædede os skam udmærket alligevel; og jeg tvivler om, at vi var bleven bedre, selv om vi havde været Spejdere; men det gør mig ondt at høre, at Aksel er ved at udvikle sig som du siger, jeg ved godt, at jeg ikke har Tid til at beskæftige mig saa meget med ham; som jeg burde, men som du selv siger, Forretningerne, du ved, og saa disse vanskelige Tider, man maa passe dobbelt paa. — Naa, han kan ja forsøge; men jeg spaaer dig ikke noget synderligt Resultat ud deraf.“

„Tak, Anthon, jeg vidste jo nok, at du vilde sige ja, naar det er til Drengens eget Bedste.“

Stridens Genstand, Sønner Aksel, der legede nede i Gaarden, blev nu kaldt op og fik Nyheden meddelt, at han maatte have Lov til at blive Spejder; han blev indlydende glad delfor; saa øgte Drengemånen tiltrak dette lille Liv ham uvilkaarligt, og han saa Forhaand kunde have nogen Mening om det. Fru Holm, hans Fader kaldte ham hen til sig og sagde:

„Du forstaar, naar du nu faar Lov til dette, skal du gennemføre det; jeg vil ikke vide af, at du om en Maaned kommer og siger, at du er borte af det. Hvordan Du saa synes om det, forlanger jeg, at Du bliver ved

et Aar; er det en Aftale; — ellers bliver der ikke noget ud af Sagen?“

Aksel lovede med et Hjerte at følge Faderens Forlangende, som i Øjeblikket mere syntes ham en Gunst end en generende Forhindring for Opnaaelsen af det længe nærede Ønske.

Efter Sommerferien begyndte hans Spejderliv. I Begyndelsen var alt saa nyt og interessant, at Disciplinen umærkelig begyndte at faa Tag i ham, uden at han tænkte nøjere over dette uvante ikke at være Midtpunktet mere og altid ubetinget at skulle lysre. Men efterhaanden som det blev mere tilvante, bevandt Pligterne og Lydigheden i virke ubehageligt paa ham; havde han ikke saa bestemt givet sin Fader det Løfte, var han sikkert holdt op efter kort Tids Forløb, men nu maatte han jo døje Pinen.

Han fandt dog en Slags Trøst i et paa en Maade for ham mærkeligt „Venskab“, hvis man kan kalde det saaledes, han havde sluttet med en af de andre Spejdere, Holger Nielsen, Søn af en fattig Enke. Det var saaledes ikke paa Grund af fælles Kaar, at de fandt hinanden, men Holger viste en saa naturlig Behagelighed for alle Tobmandsgaardens Herligheder og for Aksel selv, dette forsonede at have saadan en Slags to Væner og Beundrer; men med den Evne, Drengene uvilkaarlig har til at indvirke paa hinanden, og til Trods for, at Aksel var den førende i Forholdet, saa blev det dog umærkelig efterhaanden Holgers Synsmåder, der blev de raadende.

Medens Aksel var den mere vilige og usadige, havde Holger en egen Evne til stille, men rigt og energisk at faa netop det frem, som han syntes var det rigtige.

Og saaledes gik det til, at Aksel hen mod Vinteren ikke længere syntes, at det var saa svært eller slemt at lysre, og at han uden at han vidste det, kom til at se paa mange Ting med Holgers Øjne.

Aksels Moder, som med Glæde i Hjertet saa den Forandring, der var ved at foregaa med hendes Dreng, begunstigede i Stille Venskabet med Holger, selv om hendes Mand ikke var synderlig glad delfor.

En af de sidste Dage i November havde Spejderne en Søndag-øvelse en Tur ude i den nærliggende Plantage; da Kogningen var fra Haanden og Drengene holdt Middagshvil, saa Aksel og Holger og talte sammen; uvilkaarlig kom deres Tale til at dreje sig om den snare Jul, og Aksel fortalte om det store Juletræ, de plejede at have hjemme i Købmandsgaarden.

„Mogel, større end de smaa Træer der,“ sagde Aksel, idet han foragtelig pegede paa Plantagens smaa Graner.

Holger saa med blanke Øjne paa Træerne.

„Bare vi faar et Juletræ hjemme, saa er det saameget lige meget, om det er stort eller lille; men jeg er bange for, at der ikke bliver Raad til det i Aar, Moder har haft saa lidt Arbejde i den sidste Tid,“ sluttede han sorgmodigt.

Aksel vidste ikke rigtig, hvad han skulde sware herpaa; det var sjældent, de kom i den Grad ind paa de personlige Forhold i Hjemmene; og dette

ikke at have Raad til noget, var et saa ukendt Begreb for Aksel, at han ikke straks var paa Højde med Situationen; der svævede ham allerede en Invitation til Holger paa Løjerne; men — der var jo Moderen, og han vidste heller ikke, hvad hans Forældre vilde sige dertil; paa, han kunde jo prøve, det var ikke værd at sige noget til Holger, for han vidste lidt bedre Besked med dette.

Da Aksel kom hjem om Eftermiddagen, fik han nu ikke talt om Sagen og Tiden gik, uden at han fik Spørgsmaalet klaret; han vidste ikke rigtig, hvad der afholdt ham fra at spørge, anede næppe selv, at det var den sidste Rest af Uvilje over mulig at skulle have Ubehageligheder for andres Skyld, for at gøre andre en Tjeneste. — Han var dog paa en Maade ked af det og undgik Holger i den følgende Tid, uden at denne kunde forstaa Grunden.

Det var efterhaanden bleven den 15. December uden at Aksel endnu havde faaet berørt det vanskelige Spørgsmaal, da Skibnen vilde, at Holger blev angrebet af en alvorlig Gulsot, der vilde binde ham til Senen for længere Tid, og saaledes var Sagen løst, uden at Aksel havde faaet nogen Kvaler hermed; men — han var alligevel ikke tilfreds med, som det var gaaet, uden at han dog rigtig kunde forklare sig, hvori det laa.

Han var et Par Gange oppe at se til Holger, der taalmodigt fandt sig i Sygdommen; om Julen skakkede de to Drengs som efter fælles Overenskomst ikke oftere.

De sidste Dage for Jul havde Aksel saa meget at tænke paa, og Tiden fløj saa hurtigt, at han ikke kom op til Holger; han besluttede dog, at han skulde derop inden Juleaften, han havde for sine egne Penge, uden at Forældrene vidste det, købt en Bog, som han vidste, Holger ønskede sig, og den vilde han nu op og bede Fru Nielsen give Holger Juleaften fra ham; men det blev Lillejuleaften, og stadig var han ikke naaet op til Holger. Han blev denne Dag inviteret ud til en af sine Skolekammerater, og Tanken om Invitationen overvandt hans daarlige Samvittighed overfor Holger, saa heller ikke denne Dag kom han derop.

Først Juleaftensdag ved 1-Tiden fik han samlet sig sammen til at komme op til Holger, der i flere Dage længselsfuldt havde ventet hans Komme; men nu ingen Bebrejdelser kom med, kun viste sin Glæde ved at se Vennen. Da Fru Nielsen var gaaet ud i Køkkenet for at finde et Par Kager frem til Gæsten, kunde Aksel ikke lade være at spørge:

„Hvor er Juletræet, har I ikke —“

Med Møje tyng Holger sine Taarer tilbage:

„Nej, det gik som jeg tænkte, vi har ikke Raad til noget; men naar jeg blot snart maa blive rask og Moder maa faa noget at bestille og jeg kan hjælpe hende, saa gør det heller ikke noget,“ løj han tappert.

Men Aksel havde faaet noget at tænke paa; han tog hurtigere Afsked, end han ellers havde tænkt og skyndte sig ud efter et hasteligt „Glædelig Jul!“

Holger forstod ikke, hvad der gik af Vennen; og da Moderen, hvem han ikke nænede at vise

sin Bedrøvelse, ikke var i Stuen, gav han sin Sorg frit Løb haade over, at Vennen var gaaet paa den Maade og over Udsigten til den triste Juleaften, der ventede Moderen og ham selv.

Da Aksel var kommen ned paa Gaden, styrtede han straks hen til Grønthandler Jespersen, hvorfra de altid fik deres Juletræ hjemme i Købmandsgaarden.

„Nej! Desværre, lille Ven,“ svarede Jespersen paa Forspørgsel; vi har skam ikke flere Træer, ikke engang et ganske lille et til at sætte i en Urtepotte; det er da ellers lovlig sent at købe Juletræ; skulde jeg mene.“ Da han saa Aksels ulykkelige Ansigt, fortsatte han: „Men prøv omme paa Torvet, kanske er der et Træ at redde endnu, hvis du skynder dig!“

Aksel var allerede ud af Døren og henne paa Torvet i et Øjeblik. Manden, der havde staaet her og solgt Juletræer, var ved at pakke sammen og ikke øst Træ var at se, Aksel purgte Manden, om han vidste, hvor man kunde faa et Træ.

„Der er vist ikke flere Træer i Byen nu at faa, min Dreng, du kommer vist til selv at gaa ud og hente et i Skoven, hvis du vil have et,“ forjede han spogende til „Naaf! Glædelig Fest — nu maa man se at komme hjem til Koken og Ungerne!“

„Selv gaa ud og hente det i Skoven,“ havde Manden sagt; han huskede nu, at Faderen kendte Skovfogden ude ved Plantagen. — Ja! Hvorfor ikke, han kunde nok naa det endnu. Saa kom han ganske vist ikke med Forældrene i Kirke; der vilde ligesom komme til at mangles noget i, at det blev en rigtig Juleaften. Men saa kom han til at tænke paa Holgers bedrøvede Ansigt. — Og hans Be-løftning var tagen.

Han listede sig op af Køkken-trappen hjemme og kom uset ind paa sit Værelse, hvor han skyndsomt trak i sit Spejdetøj; det gik ikke an at cykle i det fine Tøj, han havde paa. Saa — en, to, tre — ned i Gaarden og fat i Cyklen og af Sted!

Det var en drøj Tur ud til Plantagen. Østenvinden rev og bed og Vinden tog i Cyklen; men hele Tiden tænkte han paa, hvad der ventede ham selv hjemme i Aften og saa paa den Juleaften, som Holger havde i Udsigt, og det gav Mod til at fortsætte. Endelig var han ude ved Skovfogedboligen, fik stillet Cyklen og kom ind i Stuen, hvor Skovfogedkone gik og dakkede Bord.

„Men det er jo den lille Aksel Holm, hvad vil du dog her paa en højhelig Aften,“ lod Konens Spørgsmaal. — „Naa, det er min Mand, du vil tale med, ja ham finder du ude i Stalden, han er ved at fodre til Aften, gaa du blot derud.“ Konen saa undrende efter Drengen, der skyndte sig ud i Stalden.

Aksel fandt Skovfogden inde ved Hesten og fik forebragt sit Ærinde.

„Et Juletræ! Det har I da faaet hjemme forlængst, kender jeg din Fader ret, hvad vil du mod det?“

„Det er til en Ven, der ikke har noget Juletræ og som er saa ked af det. Aah! Maa jeg ikke nok faa et Træ med hjem, han bliver saa glad; jeg har Penge med; se.“ Aksel halede sin Sparbøsse op af Lommen og saa derfor ikke, at Skovfogden i smug betragtede ham beva-

Fineste dansk Fabrikat
i ½ Kg Pakker.

drønde: „Og det er du cyklet den lange Vej her ud efter, blot for at skaffe et Træ til din Ven, Ja! saa skal du ogsaa have et selv om det egentlig er mod Reglementet, da der er hugget, hvad der skal hugges; men det skal jeg nu tage paa min Kæppe. Du skal faa et Træ saa stort, som du blot kan køre med. Kom her, saa skal vi gaa ud og finde ett!“

Det varede ikke længe, saa sad Aksel igen paa sin Cykel, med et smukt, lille Træ over Styret. Nu havde han Vinden paa Ryggen, saa det gik strygende ind mod Byen, men Klokkerne var ogsaa bleven mange. Han kunde høre Klokkerne ringe til Kirke, da han kørte ind forbi de første Huse i Byen.

Han havde haabet at komme uset ind i Gaarden og faa stillet Cyklen fra sig, hvis Forældrene saa var gaaede, vilde han se at faa noget Julegodt med op til Holger foruden Træet. — Men da han drejede ind i Gaarden, stod Moderen i Køkkenvinduet; hun vinkede ham ivrigt op, da hun saa ham, saa han var nødt til at komme.

„Men min egen Dreng, hvor har du dog været, nu staar Fader og jeg og skal gaa. Du naaer jo ikke at komme med i Kirke, og hvad er det for et Træ, du har dernede i Gaarden?“

Saa maatte Aksel jo fortælle om Holger, der intet Træ havde, og om hvor trist en Jul, der ventede ham.

Moderen hørte efter med Glædestaaner i Øjnene, idet hun glad saa over paa sin Mand, der var kommen til under Aksels Forklaring.

„Hvor har du dog gjort mig glad, min Dreng. Det var den bedste Julegave, du kunde give mig og din Fader. Jeg skal sige dig, jeg har selv tænkt paa Holger og har en stor Kury parat til ham og hans Moder, men jeg ønskede saa inderligt, at du selv skulde komme og tale om det.“

— Nu kan du selv tage Kurven sammen med Træet; og hvis saa mange Gange fra os og sig til Holger, at næste Jul, saa maa hans Moder og han komme her og fejre Juleaften.“

Moderen havde næppe talt ud, saa var Aksel i flyvende Firspring ude af Døren. Købmand Holm saa kærligt over paa sin Kone:

„Du havde Ret, Mor, det er en hel anden Dreng nu. Naa, han naar ikke at komme i Kirken, men den Kirkegang, han har snæet i Dag, er sikkert ogsaa god for hele hans fremtidige Liv. Kom! Lad os saa gaa, Mor. Nu kan vi fejre Jul af Hjertet.“

Da Aksel gik gennem Gaderne med Træet og Kurven, folte han det akkurat som naar han de andre Aar var kommet ind til Juletræet. Han folte ubevidst den Glæde, der ligger i at glæde andre.

Da han var kommen udenfor Holgers Dør, hørte han Fru Nielsens spinkle Stemme, der sammen med Holgers ru Drengeroest, sang „Julen har bragt vel-signet Bud“ — han blev staaende udenfor Døren til den sidste Strofe var sunget, saa slog han uden at banke paa Døren op paa vid Gab, og stod der med Træet og Gaverne, seende lykkelig mod Holgers og hans Moders forundrede Øjne.

Nu kom Juleaften alligevel til Holger!

Boerge Paulsen.